

Tomasz Pudłocki, *Wybitni poloniści – nauczyciele i absolwenci I Gimnazjum i Liceum im. J. Słowackiego w Przemyślu*, „Rocznik Gimnazjalny” 2001, nr 5, s. 190-191 [tam bibliografia]

Tadeusz Charzewski – ur. 25 VIII 1892 r. w Krakowie, syn Konstantego, urzędnika prywatnego w Branicach. Ukończył I Szkołę Realną w Krakowie (matura 1909). W r. 1909 rozpoczął studia na Wydz. Filozof. w UJ. W r. 1910 złożył w Gimn. III w Krakowie uzupełniający egz. dojrzałości i zaliczył dwa semestry wysłuchane w charakterze słuchacza nadzwyczajnego; w r. 1913 otrzymał absolutorium. W r. szk. 1913/1914 pracował w IV Gimn. Realnym w Krakowie. Doktorat uzyskał 12 VII 1916 r. na podst. dysertacji *Józef Korzeniowski jako estetyk*.

W „Bibliotece Warszawskiej” 1913, II s. 341-357 zamieścił rozprawę *Hugo Kołłątaj a liceum krzemienieckie*, a w „Nowej Reformie” artykuł *Józef Korzeniowski (w 50-tą rocznicę zgonu)* (R. 32: 1913 nr 428). Dn. 3.09.1916 r. mianowany został zast. naucz. w Szkole Realnej w Krośnie. W sprawozdaniu szkolnym za r. 1915/1916 zamieścił cz. 1 francuskiej pracy o Tristanie i Izoldzie (*Tristan et Iseut dans la littérature française du moyen-âge* s. 1-18); cz. 2 nie wyszła w druku, ponieważ Charzewski powołany został do wojska na rok szk. 1916/1917, a następnie przeniesiony (5 XII 1917 r.) do Szkoły Realnej w Śniatynie, później (26 I 1918 r.) do Gimnazjum na Zasaniu i od II półrocza do I Gimn. w Przemyślu. W czerwcu 1919 r. został mianowany Kierownikiem Okręg. Sekcji Opieki M. S. Wojsk. na Przemyśl. W r. 1919 miał być przeniesiony do pracy do Wielkopolski, ale ostatecznie KOS lwowski ustanowił go stałym nauczycielem w I Gimn. w

Przemyślu w X 1921 r. Równocześnie od r. szk. 1918/1919 pracował w Gimn. Żeńsk. im. Marii Konopnickiej w Przemyślu, gdzie prowadził Kółko romanistyczne. Równocześnie interesował się teatrem i muzyką, nie tylko pisząc recenzje do miejscowej prasy („Ziemia Przemyska”); dzięki współpracy z Henrykiem Rosem, nauczycielem I Gimn., twórcą teatru szkolnego w tej szkole, reżyserował przedstawienie uczniowskie *Pociesznych wykwićniś* Moliere wystawionych 10 i 11 VI 1922 r. po francusku, co świadczy o wysokim poziomie jego nauczania. W r. 1923 wydał w Przemyślu opracowanie *Anhelli* J. Słowackiego (ss. 38 wyd. 2 Przemyśl–Warszawa 1927). Od 1 III 1924 r. przebywał na urlopie zdrowotnym, ale rekonwalescencja nie na wiele się przydała, gdyż zm. 30 X 1924 r. w Krakowie i został pochowany na Cmentarzu Rakowickim.